

## فاطر

مکی سوره دی ۴۵ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ

مَّثْنَىٰ وَثُلَّةٍ ۚ وَرَبِّعٍ ۚ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

تولی ستاینی او غوره صفات، د الله تعالی ذات ته ځانگری دی چې د آسمانونو او ځمکې خالق او مؤجد دی (یعنی کائنات یې بی له کومې پخوانې نمونې اختراع کړی دی) او داسې پرینتی یې پیدا کړی چې دوه دوه، درې درې او څلور څلور وزرې لری (کیفیت یې یوازې الله تعالی ته معلوم دی، او وظائف یې انبیاو ته د الهی پیغامونو رسول او الهی احکامو تطبیق او انفاذ دی). څه چې وغواړی په خلقت کې یې زیاتوی، بی له شکې چې الله تعالی پخپله په هر کار پوره برلاسی دی (خو صرف د مصلحت لپاره یې د دغو اسبابو او وسایطو د استعمال نظام قایم کړی دی).

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ ۖ

مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

په چا چې الله تعالی د رحمت لورینه وکړی، مخه یې هیڅوک نشی نیولی، او له چا چې خپل رحمت سلب کړی هیڅوک یې بیرته نشی ورکولی او الله تعالی (پخپلو ټولو اقداماتو) پیاوړی او حکیم ذات دی.

يَأَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ ۚ فَاَن تَوَفَّكُونَ ﴿٣﴾

ای انسانی پرځنوا! د الله تعالی هغه نعمتونه چې په تاسو یې لورولی یاد ساتی، آیا له الله تعالی نه غیر بل داسې خالق شته چه له آسمان او ځمکې نه تاسو ته روزی درکړی؟ له هغه نه غیر، بل خدای نشته، نو بیا ولی (له حق نه) مخ اړوی.

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾

(ای پیغمبره! که کافران د دلایلو له اوریدو او اتمام حجت نه وروسته بیا هم) ستا دعوت ته د درواغو نسبت کوی، ته ورباندي مه غمجن کیره (ځکه دا کومه نوي خبره نه ده) ستا نه وړاندینی پیغمبران هم تکذیب شوی)

نو ته هم د هغوی په شان د صبر او ثبات لمن ټینګه ونیسېه) بیشکه چې ټولې چارې بالاخره الله تعالی ته محول کیږي ( او د حق سرسخت دبنمنان به د قیامت په ورځ د خپل لجاجت پوره سزا ووينی).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ

بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾

ای انسانی پرګنو! بیشکه چې (د قیامت او حساب کتاب په باب) د الله تعالی وعده حقه ده نو پام چې نه د دنیا د فانی ژوند په (خلا او بنګلا) تیروخی، او نه د الله تعالی (د رحم او مغفرت په نوم) د شیطان په غورو وعدو مغرور شی.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ

أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

یقیناً چې شیطان ستاسو سرسخت دبنمن دی، نو تاسو یې هم خپل دبنمن وګڼی، هغه خپل پیروان (فساد او ګناه ته په هڅولو سره) دوزخ ته ورتیل وھی.

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

کافران په سخت عذاب محکوم دی او د ایمان او نیکو کړو خاوندان به په مغفرت او لوی اجر سرلوړی کړی شی.

أَفَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَءَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا

يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

نو آیا هغه څوک چې ناوړه اعمال یې ورته ښه ښکاره شوی، او معقول یې ګڼی (د هغه چا په شان دی چې د ایمان په رڼا کې یې ښه او بد پیژندلی او تشخیص کړی دی؟ لکه څنګه چې دوی دواړه برابر نه دی نو د دواړو خاتمه هم برابر نه ده). یقیناً خبره دا ده چا ته چې الله تعالی اراده وکړی (د حق په مقابل کې د تکبر له امله

یې) گمراه کوی او چاته چي يې اراده وشي د هدايت په مستقیمه لاره يې روانوی، نو( ای پیغمبره!) د گمراهانو په حال مه خفه کیره او خپل زړه مه خوره، بیشکه چي الله تعالی د هغوی په ټولو کړنو ډیر ښه خبر دی.

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَهُ إِلَى الْبَلَدِ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾

همدا د الله تعالی ذات دی چي د وریخو د راپورته کولو لپاره بادونه استوی او بیا يې وچي او مړي ځمکي ته لیږو، او ځمکي ته له مرګونې وچکالی نه وروسته نوی ژوند وربښو، په همدې توګه مړه انسانان هم راژوندي کوو.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ

وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوَّرُ ﴿١٠﴾

څوک چي عزت غواړي (نو باید له الله تعالی نه يې وغواړي ځکه) عزت له هغه سره دی. پاکه خبره ( سپیڅلي عقیده) د هغه حضور ته پورته کیږي او نیک اعمال يې لوړو مدارجو ته رسوي، او د ناوړه حیلو او دسیسو جوړوونکي د سخت عذاب وړ دی او ټولي دسیسي به يې ناکامي وي.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ

مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ

عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

او الله تعالی تاسو له (مړي) خاوري او بیا له نطفې پیدا کړي او بیا يې (د نر او ښځي) په جوړو بدل کړي. هره ښځه چي حامله کیږي او ماشوم زیږوي الله تعالی يې (په دغو ټولو تدریجي مراحلو او څرنگوالي خبر دی) او نه د چا عمر زیاتېږي او نه لنډیږي مګر دا چي ټول (د لوح محفوظ) په کتاب کي ثبت دی. بیشکه چي دا ټولي چاري الله تعالی ته آساني دی.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ  
 أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً  
 تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ

### تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

دوه سیندونه یو شان نه دی، دا یو خوړ تنده ماتوونکی او خونډور، او هغه بل مالګین تریو دی، خو له دواړو نه (د کبانو) تازه خوبني ترلاسه کوی او (له ترخه سینده د خپلو بنځمنو لپاره) د سینگارولو ګاڼه او زیورات (مرغلرې او جواهرات) راوباسی، او په بحر کې تلونکي کبنتی (او بحری جهازونه) ویني چې د اوبو سینه څیروی تر څو تاسو (ټاکلو منازلو او مقاصدو ته) په رسیدو د الله تعالی فضل (اقتصادي ګټې) ترلاسه او شکر یې په ځای کړی.

يُوجِأُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُوجِأُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ  
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ  
 الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ

### قَطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

شپه په ورځ او ورځ په شپه پوښوی، او لمر او سپوږمې یې تابع او مسخر کړی چې تر یوه ټاکلې وخته په حرکت کې دی. دا دی ستاسو رب، الله تعالی. واقعي سلطنت او ټولواکي یوازې د هغه لپاره ځانګړې ده، او هغه باطل خدایان چې تاسو (کافران) یې د الله تعالی په مقابل کې عبادت کوی، د خرما د زری د نری پوستکي هومره واک اختیار هم (د کائناتو په چارو کې) نه لری.

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ

الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

که (دغو بتانو ته) دعا وکړی، دعا مو نه اوری او که (فرضاً) یې واورى هم، خو غوښتنې مو نشی پوره کولی، او د قیامت په ورځ به هم ستاسو له شرک نه منکر شی، او هیڅوک، تا د خبیر خدای په شان (له حقایقو نه) خبرولی نشی.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (۱۵)

ای انسانی پرکنو! تاسو الله تعالى ته اړ یاست، او الله تعالى له هر چا بی نیازه او پخپله ستایل شوی ذات دی.

﴿إِنْ يَشَاءُ يُهَيِّبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (۱۶)

که اراده وکړی تاسو به (د هستی له صفحې) لیرې، او نوی مخلوق به ورته راوړاندې کړی.

﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ (۱۷)

او دغه کار، الله تعالى ته هیڅ سختی نه لری.

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸)

او هیڅ گناهکار به د بل چا د گناه بار په اوږو وانخلي، او که د گناه بار وړونکی خپل خپلوان (یا نږدې ملگری) ته عذرونه او زاری هم وکړی چې د گناه یو څه پیتی ترې پخپلو اوږو واخلي، هیڅوک به یې بلنه ونه مني (او نه به یې د قرابت او ملگریتیا خیال وساتي). (ای پیغمبره!) ته یوازې هغه کسان تنبیه کولی شی، چې په غائبانه توگه د خپل رب (له عذابه ویریري) او لمونځونه اداء کوی. او څوک چې (له گناه څخه) پاک شی پاکي یې پخپله گټه ده، او یقیناً چې د ورتگ وروستی مرجع د الله تعالى حضور دی.

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ (۱۹)

نه ړوند او بینا (کافر او مؤمن) سره یو شان دی.

﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ (۲۰)

او نه (د کفر) تياره او (د حق اسلام) رڼا.

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الحُرُورُ ﴿٢١﴾

او نه (د جنت) سيوری او (د جهنم سوزوونکی) تودوخه سره برابر پیړی.

وَمَا يَسْتَوِي الأَحْيَاءُ وَلَا الأَمْوَاتُ إِنَّ اللهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ

مَّن فِي القُبُورِ ﴿٢٢﴾

او نه مړی او ژوندی سره یو شان دی، بیشکه چې الله تعالی هر چاته چې وغواړی (د حق دعوت د اورولو او منلو احساس او توفیق ورکوی) او ته نشي کولی (د حق دعوت) په قبرونو کې په پرتو مړو ومنی.

إِنَّ أَنتَ إِلا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

ته صرف (خلکو ته د راتلونکی حساب کتاب لپاره) اخطار ورکونکی (او متوجه کوونکی) یی.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّن أُمَّةٍ إِلا خَلَا فِيهَا

نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

بیشکه چې ته مو په حقه (مؤمنانو ته د اخروی اجر او جنت) د زیری ورکونکی او (کافرانو او منکرانو ته د شدید عذاب) د اخطار ورکونکی په حیث استولی یی، او هیڅ داسې امت نشته چې اخطار ورکونکی او تنبیه کوونکی (پیغمبران) مو ورته نه وی ورلیږلی.

وَإِن يُكذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم

بِالبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

که تا (او ستا دعوت) ته د درواغو نسبت کیږی (ورباندې مه خواشینی کیږه) له دوی نه وړاندنیو (کافرانو هم پیغمبران) دروغ گنلی وو، په داسې حال کې چې پیغمبران ورته څرگندی معجزی (او له پند، نصیحت او احکامو او قوانینو نه پک) روښانه کتاب هم وروړی و.

ثُمَّ أَخَذَتِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكِيفَ كَانَتْ نَكِيرٌ ﴿٢٦﴾

وروسته مو کافران (د کفر او عناد له امله په سخت عذاب) ونيول، نو وگوره چې (زمونږ له قدرت او ربوبیت نه) د انکار سزا څنکه وه؟

الْمُتَرَانَّ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا  
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ

سُودٌ ٢٧

آيا نه گوري چي الله تعالى له آسمانه اوبه نازلي كړي، او په هغو يي ډول ډول ميوي رازرغوني كړي (له يوي خمكي، له يو ډول اوبو او له يوي هوا څخه د مختلفو اشياو او انواعو پيدا كول د الله تعالى د كامل قدرت لوي دليل دي) او په ځينو غرونو كي بيلابيل ډوله (معدني) لاري دي: سپيني، سري او تكي توري. (سپين كاتونه هم بيلابيل ډولونه دي، تك سپين لكه د مرمر ډبره، بل سپين لكه مالگه، او دغسي سري او توري غرنی كرنبي هم په څو څو ډوله دي، تك تور لكه رانجه او د ډبرو سكاره. او په ځينو غرونو كي رنكارنگ رگونه او لاري هم شته).

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ، كَذَلِكَ

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ٢٨

او همدا راز انسانان، خوزندگان او څاروي هم (د نباتاتو، جماداتو او حيواناتو په شان) بيلابيل شكلونه او رنگونه لري. حقيقت دا دي چي د الله تعالى په بندگانو كي يوازي پوهان له هغه نه ويريزي (هغه پوهان چي د الله تعالى د عظمت او جلال، د آخرت د بقا او دوام، د دنيا د فنا او اتمام او د الهي احكامو او هداياتو پوهه او عقیده ورسره وي) بيشكه چي الله تعالى په ټولو چارو برلاسي او غالب ذات دي (او كولي شي چي په هره خطا يو څوك ونيسي) او ببونكي ذات دي (چي هره گناه يي ورته ببلي شي).

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ٢٩

هغه كسان چي تل د كتاب الله تلاوت كوي، (له آدابو او اركانو سره سم) لمونځونه كوي، او زمونږ له وركړي شوي روزي نه په پټه او بڼكاره نفقي او خيراتونه كوي، د داسي تجارت هيله من دي چي هيڅكله به له كساد او تاوان سره مخامخ نشي.

لِيُوفِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ

شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

(د دوی د دغو نیکو چارو هدف دا دی) تر څو ورته الله تعالی پوره اجر او ثواب ورکړی او خپل فضل ورباندې زیات کړی، بیشکه چې الله تعالی ببنونکی او شکر منونکی ذات دی (ډیر گناهونه بښی او د ډیر لږ طاعت او عبادت قدر هم ورسره دی چې له مقرراتو او قاعدې څخه زیات ثواب او اجر ورکوی).

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ

اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

او هغه کتاب (قرآن) چې مونږ تاته د وحی په ذریعه درکړی، کاملاً حق او د پخوانیو (کتابونو) تصدیق کوونکی دی، بیشکه چې الله تعالی د خپلو بندگانو (په ټولو چارو) پوره خبر او څارونکی دی.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ

لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

(له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه) وروسته، مونږ دا کتاب (قرآن) خپلو غوره کړی شویو بندگانو (محمدي امت ته د غوره او افضل امت په حیث) په میراث سپارو. (هو- د امت افراد یو شان نه دی، ځینی د قرآن په ټولو احکامو د عمل نه کولو له امله «ظالم لفسه») په خان ظلم کوونکی دی، ځینی منځلارې «مقتصدین» دی (صالحات او سینات یې سره یو شان دی) او ځینی «سابق بالخیرات» دی چې د الله تعالی په اراده (په محاسنو او فضایلو کې) له ټولو وړاندې دی.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا

وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

(د دغو دريوارو ډلو اجر) هغه تلبیاتي جنتونه دی چې دوی به ورته له ورننوتلو سره سم د سرو زرو او مرغرو په وښیو سینگار او په ورېښمینو کالیو ملبس وی.



وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ

شُكْرٌ ٣٤

او وایی به: د ډیری ستاینې وړ دی الله تعالی چې مونږ یې له غمونو او اندیبنو بی غمه کړو، بیشکه چې زموږ رب ډیر ببونکی (او زموږ د لږ او ناچیز عبادت په مقابل کې لوی اجر ورکونکی او) شکر منونکی ذات دی.

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا

فِيهَا غُوبٌ ٣٥

هغه ذات چې مونږ یې د خپل فضل په دې (تلیپاتي لور) مقام کې هستوګن کړو چې نه پکې کومه ستونزه او تکلیف شته او نه پکې کوم غم او ستړیا.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا

يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ٣٦

او د کافرانو لپاره د دوزخ اور دی، نه به یې د مرګ فرمان صادرېږي چې مړه شی او نه به یې په عذاب کې کمښت راځي او همدا ده هر(کافر) ناشکره ته زموږ سزا.

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي

كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُم

النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ٣٧

دوی به هلته چيغې سوري وهي چې: ای ربه مونږ ته نجات راکړه چې د پخوانیو اعمالو په ځای نیک عملونه وکړو، (په خواب کې به ورته وویل شی) آیا دومره اوږد ژوند مو نه و درکړی چې د نیکو اعمالو او پند اخستلو لپاره بیخي پوره و؟ آیا اخطار درکړونکی (پیغمبر) نه و درغلی؟ (او چې دغه ټول حجونه درباندي تمام شوي) نو اوس (له عذابه) خوند واخلي او (پوه شی چې) د ظالمانو لپاره هیڅ مرستندوی نشته.

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

بیشکه چي الله تعالى د آسمانونو او ځمکي په ټولو اسرارو پوه دی او بیشکه چي په سڼو کي پټ اسرار او نیتونه هم ورته ښه معلوم دی.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَلَا يَزِيدُ

الْكٰفِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكٰفِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا

خَسَارًا ﴿٣٩﴾

الله تعالى هغه ذات دی چي تاسو یې په ځمکه کي د پخوانیو (امتونو) د ځایناستو په حیث وټاکلی، نو څوک چي کافر شی، کفر یې پخپل زیان دی، او کافرانو ته یې کفر، د رب په حضور کي د قهر او دښمنی نه غیر، نور څه نه لری، او کافرانو ته یې کفر له زیان نه غیر بله گټه نه لری.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ

الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ

بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

(ای پیغمبره! کافرانو او مشرکانو ته) ووايه: د خپلو باطلو خدایانو په باب چي تاسو یې د الله تعالى په مقابل کي عبادت کوی، ماته معلومات راکړی چي هغوی په ځمکه کي کوم شیان پیدا کړی، او یا له الله تعالى سره د آسمانونو په پیداښت کي کومه برخه لری؟ یا مونږ هغوی ته کوم کتاب ورکړی چي د هغه په اساس (د خپل شرک د حقانیت لپاره) څرگند دلیل وړاندې کړی؟ (نه داسې نه ده) بلکه دا ظالمان صرف یو بل په دروغجنو وعدو تیرباسی.

﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ

أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

بیشکه چي الله تعالى آسمانونه او ځمکه ( او ټولي لويي او عظيمي کړي په داسي نظم او ترتيب سره ساتي چي يوه يي هم) له خپلو خپلو محورونو او مراکزو څخه) بي ځايه کيدی نشي او که له خپلو مقامونو او نظامونو څخه بل خوا وخوځي او بي ځايه شي، نو له الله تعالى نه غير يي هيڅوک بيرته په ځای کولی نشي، يقيناً چي الله تعالى د زيات زغم او تحمل لرونکی او ببڼونکی ذات دی ( چي هم د خپلو کافرو او منکرو بندگانو په تعذيبولو کي بيره او عجله نه کوي او هم د هستي نظام نه گډوډوي او هم خپلو رجوع کوونکو او توبه کوونکو بندگانو ته د تيرو اعمالو ببڼه کوي).

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ

إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نَفُورًا ﴿٤٢﴾

او ( مشرکانو) په الله تعالى سخت سوگندونه يادول چي که تنبيه کوونکی (پيغمبر) ورته راشي، نو دوی به له ټولو امتونو نه زيات هدايت موندونکی وي، خو کله چي تنبيه کوونکی (پيغمبر) ورته راغی، ( له دعوت سره يي) د مشرکانو نفرت او کراهت نور هم زيات شو .

أَسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السُّنَّتَ الْأُولَىٰ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ

لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

دغه نفرت او انکار، په ځمکه کي د دوی د تکبر او سرکشی او ناوړه حیلو او چلوټو له امله وه، چي ټولي بيرته د دوی د خپل ځان بلا شوي، نو آیا دوی هغي کرنلاري ته سترگي په لاره دی چي د پخوانيو متکبرو او سرکشو امتونو د تباهي لپاره تطبيق شوي وه، ته به هيڅکله هم ( د مکذبینو د هلاکت په باب) د الله تعالى په سنت او کرنلاره کي کومه تبدیلی ونه ويني او نه به ( هغوی ته د عذاب په فیصله کي) کوم تغیر او تعدیل راشي.

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا

أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي

الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

آيا دوی په ځمکه کې نه گرځي ترڅو وويني چې پخوانی خلک چه له دوی نه ډير زيات پياوړی وو، له څه ډول ناوړه عاقبت سره مخامخ شوی او په آسمانونو او ځمکه کې هېڅ قوت الله تعالی ته ماتې نشی ورکولی ( او د قدرت له ساحې نه يې وتلی نشی) ځکه هغه په ټولو چارو پوه او د کامل قدرت لرونکی ذات دی.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى  
ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا  
جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

که الله تعالی، خلک د گناهونو د ارتکاب له امله (سملاسی) مجازات کړی د ځمکې په مخ به هېڅ خوزنده پاتې نشی، خو تر ټاکلی وخته ورته مهلت ورکوی او چې کله يې نيټه راوړسی نو الله تعالی د خپلو بندگانو په ټولو کړو وړو ډير بڼه خبر دی ( او د جرم سره سم به سزا ورکړی).

«تمت سورة فاطر بفضل الله رب العالمين»

=====